

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Екатерина Анастасова,

Институт за етнология и фолклористика с Етнографски музей

Българска академия на науките

за дисертационния труд на

Мирослава Петрова Забуртова

Формиране на кулинарния вкус в Република Корея

за придобиване на образователна и научна степен „доктор“

Научна област: 2. Хуманитарни науки

Професионално направление: 2.1. Филология

Специалност: 05.04.06. Литература на народите на Европа, Америка,

Африка, Азия и Австралия (Корейска литература и култура)

Катедра „Кореистика“

Факултет по класически и нови филологии

СУ „Св. Климент Охридски“

Трудът на Мирослава Забуртова „Формиране на кулинарния вкус в Република Корея“ е посветен на интересна и недостатъчно изследвана както в българската, така и в световната наука тема. Разположена в широка историческа и контекстуална рамка, дисертацията въвежда в научното пространство нова фактология, приносен методологически подход, както и интересни наблюдения, ценни за изследването на

кулинарния код в теоретична перспектива. Специално ми се иска да отбележа интелигентния и богат език на докторантката, който, в съчетание с безспорната ѝ библиографска осведоменост, превръща дисертацията не само в познавателно, но и в интересно четиво. Според мен трудът ще е любопитен не само за академичната, но и за широката публика, която в голямата си част (ако изобщо) познава или е чувала само за корейското „кимчи“.

Преди всичко трябва да се отбележи сполучливата структура на труда. Без съмнение, това е постижение на докторантката и научния ѝ ръководител. Трудът се състои от увод, три глави (1. История на корейската кухня от неолита до династия Чосон; 2. Съвременни процеси на формиране на кулинарен вкус и национална идентичност в Корея; 3. Пространства на битуване на храната и съвременни прояви на кулинарен вкус), заключение, три приложения (Исторически източници; Важни личности и готвачи, създали кулинарната карта на Корея; Изображения) и библиография (166 с.).

Както се вижда, дисертацията обхваща продължителен хронологичен период, от една страна. От друга страна, впечатлява включването в труда на такива актуални теми като съвременното хранене в Корея, заведенията за хранене, спецификата и влиянието на различните алиментарни култури, използвани в корейската кухня. Разгледани през призмата на конструирането на националната идентичност, те разкриват широка картина на динамиката на развитие на корейското общество и корейската кухня от дълбока древност до наши дни. Особено интересна е констатацията, свързана със спецификите на основните хранителни култури и храни в Корея – „липсите на национална идентичност се компенсират от новоиздигнатата роля на кулинарния вкус“. В този контекст е любопитно развитието и възприемането на *кимчи* от скромна „гарнитура“ в тачен национален символ с висока степен на емоционална привързаност. С други думи, осмислянето му като най-съкровен „вроден вкус“ (може би тук „роден“ дори би било по-удачно?) на корейската национална идентичност (Дисертация, с. 124). Тази емоционализация и патриотизация на „най-корейската храна“, в по-широк смисъл – националната валоризация на блюдото, отразяват един интересен, типологичен (и универсален) социо-културен процес, свързан с една от най-важните (и чувствителни) страти в

структурата на националната идентичност – националната храна. Достатъчно е да си спомним многобройните названия в различните национални държави на балканската салата от краставици, домати и сирене – гръцка, шопска, сръбска – за да онагледим този процес в една по-близка перспектива.

Дисертацията на Мирослава Петрова Забуртова е дисертабилен, иновативен и актуален научен труд. Изследваните проблеми са разгледани интердисциплинарно – в широк исторически, социален, културен и антропологически контекст. Трудът въвежда в българското научно пространство значителен, интересен и много добре представен емпиричен материал. Достойнствата на труда като интересно четиво ми позволяват да препоръчам дисертацията да бъде публикувана.

Авторефератът (без страници) коректно отразява съдържанието на изследването. Авторката има повече от задължителния брой научни публикации по темата на изследването (8). Автосправката за приносите на изследването отразява основните качества на труда в емпиричен и теоретичен план.

Всичко казано дотук ми позволява убедено да препоръчам на уважаемото Научно жури да присъди на Мирослава Петрова Забуртова образователната и научна степен „доктор“.

Екатерина Анастасова

София

21.02.2018 г.